

Křehký prožitek bolesti

27.2.2024 - | Městská část Praha 7

Umělkyni a tatérku Sarah Dubnou jsem navštívil v jejím nevelkém ateliéru, který se nachází v nejvyšším patře nárožního činžovního domu na Letné. Podél zdi stojí vyrovnaná plátna a v rohu se kupí hromada odhozených a rozstříhaných látek, které Sarah sešívá a různě kombinuje s fragmenty svých starších prací. „Dává mi to smysl, zvlášť v této době. Vdechnout věcem nový život a usadit je do jiného kontextu.“

V poslední době tvoří Sarah obrazy, jež vznikají mimo jiné za použití tatérských jehel a dalších pomůcek pro tetování. Z těchto pláten a kreseb teď vybírá nejvhodnější pro její samostatnou výstavu, která bude v březnu k vidění v Galerii Jelení kousek od Strossmayerova náměstí. „Chtěla bych na výstavě zprostředkovat téma prožívání bolesti.“ Rozmáchlé linky, mezi něž stále častěji wpisuje různé výkřiky textů, škrábe na zadní stranu pláten. Tím, že se pak na výstavě obrazy otočí, stává se text nečitelným. Abstraktním. Sarah ve své tvorbě nerozlišuje mezi díly na plátně, na kůži nebo vyrytými do zdi. „Každý proces vyžaduje jinou citlivost a pozornost, linka však zůstává všude stejná.“

S tetováním začala už před osmi lety ještě během studia na AVU, kde zjistila, že je možné dělat ho i jinak, nejenom strojkem v prostředí tetovacího salonu. Jehlami se dnes vztahuje k tělům těch, kteří zatouží po tetování, ale také k tělu svému. „Spatřuji v něm určitý moment znovuosvojování si vlastního těla.“ Ze začátku ji přitahovala estetika tetování, ale postupně začala odkrývat hlubší motivace, které za tím jsou. Chápe ho jako vědomé traumatizování kůže, které v sobě skrývá také osvobozující potenciál. S malířem Tomášem Miturou a grafickým designérem Štěpánem Markem vydali tři čísla magazínu zabývajícího se tetováním mimo oficiální salony Poke Poke Poke. „Naší ambicí bylo zmapovat, co se děje na tak trochu neviditelném okraji tetovací scény, potkat se s těmi lidmi a propojit je.“

S tvorbou Sarah Dubné se pojí i další dlouhodobý zájem, jímž je včelařství, ke kterému získala hlubší vztah díky práci své matky vědkyně zkoumající probiotické organismy u včel. „Mě na tom hodně zajímala témata agresivity, péče a včelího bodnutí,“ říká umělkyně, která paralelně s AVU studovala včelařské učiliště v Blatné a ve volném čase si doplňovala vzdělání v oboru apiterapie, tedy léčby včelím jedem. Vždycky ji tento svět fascinoval, a jak sama říká: „Včely mě dovedly k tomu, co teď dělám a o co se zajímám.“ Včelu nahlíží jako živočicha, který dokáže ve svém prostředí působit kolonizátorsky a jehož bodnutí může mít fatální následky. Může být ale i prostředkem léčby, v čemž Sarah nalézá paralelu se svou tatérskou praxí. Tu včelařskou si nechává až na důchod. „Včelařina je hodně náročná a zodpovědná práce. Není to taková romantika, jak si ji kdekdo představuje,“ uzavírá umělkyně, jež je rezidentkou startovacího ateliéru Prahy 7.

<https://www.praha7.cz/krehky-prozitek-bolesti>